

Hordaland fylkeskommune
v/Bård Sandal
Postboks 7900
5020 Bergen

Likelydende brev sendes til Sivilombudsmannen

Oslo, 4. april 2017
Dok.ref: 38506-501-5483456.1
Saksansvarlig advokat:
Martin Støren

KLAGE OVER VEDTAK VEDRØRENDE SAKSKOSTNADER OG NYTT KRAV OM DEKNING AV SAKSKOSTNADER ETTER FORVALTNINGSLOVEN § 36 – AKVAKULTURANLEGG KVINNHERAD KOMMUNE

1. INNLEDNING

Som kjent, bistår vårt kontor en rekke grunneiere/hytteiere på Halsnøy i Kvinnherad kommune (gnr. 234 bnr. 3 mfl.), som samlet er representert av Leif Mehus.

Det vises til vedtak fra Hordaland Fylkeskommune, datert 14. mars 2017, hvor Fylkeskommunen omgjorde sitt vedtak vedrørende sakskostnadskrav i forbindelse med akvakulturanlegget i Kvinnherad kommune, og tilkjente erstatning for dekning av sakskostnader med kr. 28 547 inkl. mva. etter forvaltningsloven § 36.

På vegne av våre klienter inngis herved klage på ovennevnte vedtak basert på erstatningsbeløpets størrelse, samt fremmes krav om dekning av sakskostnader i forbindelse med omgjøringen av Fylkeskommunens vedtak. Som utgangspunkt skal det gis full dekning for samtlige sakskostnader, slik at våre klienter ikke skal måtte dekke kostnadene som er påløpt i saken. I vedtak er klagefristen satt til tre uker etter at vedtak kom frem. Nærværende klage er således rettidig.

Vi samtidig om at Sivilombudsmannen vurderer Fylkesmannens vedtak av 30. november 2016 (mottatt her 9. desember 2016).

Det gjøres gjeldende at våre klienter skal ha full kostnadsdekning i saken og at forvaltningen nå koordinerer seg og sørger for ferdigbehandling av saken uten behov for ytterligere kostnadspådrag for våre klienter.

Vi vil i det videre gjøre nærmere rede for vårt syn på saken.

2. KLAGE OVER VEDTAK VEDRØRENDE SAKSKOSTNADER

Som det fremgår av Fylkeskommunens vedtak er det tilkjent sakskostnader med kr. kr. 28 547 inkl. mva. Det opprinnelige, samlede kostnadskravet var imidlertid pålydende kr. 226 945, 41. Etter vårt syn er det ikke grunnlag for å forta en slik avkortning i erstatningsbeløpet.

Det er anført at Fylkeskommunens vedtak om tillatelse etter akvakulturloven er endret som en direkte følge av at Kvinnherad kommune endret sitt dispensasjonsvedtak, og ikke som følge av vanlig klagebehandling. Videre har Fylkeskommunen anført at det er kun er arbeidet med å få utsatt den opprinnelige klagefristen etter akvakulturloven som var nødvendig for at Fylkeskommunen skulle endret sitt vedtak, og at dette ikke kunne dreie seg om mer enn 10 timers advokatbistand.

Etter vår vurdering er en slik tilnærming til kostnadskravet ikke korrekt. Fylkeskommunen er forpliktet til å vurdere tillatelsesvedtaket særskilt etter akvakulturloven, og det forholdet at Fylkeskommunen anfører at omgjøringen var en direkte følge av endringen av kommunens dispensasjonsvedtak endrer ikke dette. Avkortning av sakskostnadskravet kan derfor ikke begrunnes i at Fylkeskommunen ikke hadde ansvar for at vedtaket ble omgjort. Som kjent har vi helt fra sakens start, bedt Fylkeskommunen foreta en selvstendig vurdering av arealspørsmålet slik akvakulturloven krever og ikke legge til grunn det åpenbart uriktig dispensasjonsvedtak fra kommunen. Den uforsvarlige måten saken har blitt håndtert på har derfor nødvendiggjort mye ekstraarbeid for å få tillatelsesvedtaket etter akvakulturloven endret.

Under enhver omstendighet skal det ved vurderingen av nødvendighetskriteriet i forvaltningsloven § 36 tas utgangspunkt i partens subjektive oppfatning, uavhengig av om kostnadene kan anses avgjørende for utfallet av saken. Dette fremgår av lovens forarbeider, hvor Justisdepartementet i lovproposisjonen har anført at det er "særlig viktig" om det er forståelig at parten pådro seg utgifter, f.eks. ved å oppsøke advokat, for å få endret vedtaket jf. Ot.prp. nr. 3 (1976-77) s. 101. En part må derfor få dekket sine utgifter etter forvaltningsloven § 36 selv om utgiftene objektivt sett ikke var nødvendige fordi vedtaket uansett ville bli rettet. I nærværende sak, mener vi at de pådratte kostnadene objektivt sett var nødvendige, likevel slik at det under enhver omstendighet er partens subjektive forståelse av nødvendigheten som er avgjørende. Det foreligger ingen holdepunkter som tilsier at våre klienter ikke skulle anse samtlige kostnader som nødvendig.

Fylkesmannen har i vedtak av 30. november 2016 besluttet at våre klienter tilkjennes NOK 57 094. Fylkeskommunen har nå tilkjent NOK 28 547, hvilket betyr at våre klienter er tilkjent tilsammen NOK 85 641. Det opprinnelige kravet var på NOK 226 945. Dette betyr NOK 141 304 av kravet gjenstår.

På denne bakgrunn ber vi om at Fylkeskommunen omgjør sitt vedtak ved å tilkjenne full dekning av sakskostnader, dvs. at de resterende NOK 141 304 også dekkes.

Det kan reises spørsmål om kommunen (Fylkesmannen) må dekke deler av det resterende kravet. Dessverre valgte Fylkesmannen å ta saken tilbake til seg da Sivilombudsmannen stilte spørsmål til Fylkesmannens behandling av saken, jf ombudsmannens brev av 13. august 2015. Vi advarte da temmelig umiddelbart pr telefon til Sivilombudsmannens saksbehandler om at Fylkesmannens mest sannsynlig ville la saken bli liggende i lang tid for deretter å komme til samme resultat og med samme begrunnelse. Denne bekymringen materialiserte seg mer enn ett år senere da Fylkesmannen i brev av 30. november 2016 tilkjente NOK 57 094 (med for alle praktiske formål samme begrunnelse som tidligere).

Fylkesmannen og Fylkeskommunen "peker" på hverandre og mener de har begrenset ansvar i saken. Vi gjør gjeldende at forvaltningen må opptre enhetlig og koordinere kostnadsdekningen seg i mellom. Det bes om at Sivilombudsmannen vurderer Fylkesmannens vedtak av 30. november 2016 sammenholdt med Fylkeskommunens vedtak av 14. mars 2017, og til slutt sørger for at våre klienter får full dekning for sine kostnader.

3. NYTT KRAV OM DEKNING AV SAKSKOSTNADER

Basert på at Fylkeskommunen har omgjort av sitt vedtak om sakskostnader, gjøres herved gjeldende krav om dekning av de vesentlige kostnader som har vært nødvendig for å endre vedtaket, jf. forvaltningsloven § 36. Spørsmålet om dekning av sakskostnader skal i medhold av § 36 tredje ledd første punktum avgjøres av underinstansen, dersom underinstansen har truffet nytt vedtak i saken, og kravet rettes således til Hordaland fylkeskommune.

Grunnlaget for kravet er at avslagsvedtaket om dekning av sakskostnader er endret gunst for våre klienter, på grunnlag av klageomgangen. Utgangspunktet er da at våre klienter *skal* tilkjennes dekning for sakens omkostninger

Kostnadene som kreves dekket er Advokatfirmaet Schjødt AS' honorarer, som våre klienter har pådratt i forbindelse med klagen på sakskostnadskravet. Det gjøres gjeldende at dette har vært nødvendige kostnader for å få vedtaket endret vedtaket.

Vår bistand har bestått i juridiske undersøkelser, redegjørelse for sakens faktum samt utforming av brev til Fylkeskommunen og Sivilombudsmannen og telefonisk kontakt. Sivilombudsmannens involvering av en åpenbar nødvendighet i nærværende sak. Etter vår vurdering er det rimelig forhold mellom de kostnader som kreves dekket og omfanget av saken samt våre klienters interesse i saken.

Basert på de ovennevnte mener vi at vilkårene for våre klienters krav på dekning av sakens omkostninger i medhold av forvaltningsloven § 36 er oppfylt.

Inkludert kostnadene redegjort for i punkt 3 i dette brev, utgjør det samlede kravet kr. 28 000 (inkl. mva.), og tilsvarer honoraret til Advokatfirmaet Schjødt i anledning klagesaken. Beløpet gjelder arbeid forbundet med klage på Fylkeskommunens vedtak og klage til Sivilombudsmannen, derunder diverse kontakt med myndighetene og kontakt med klienter. Det har medgått over 20 timer til arbeidet og vi understreker at beløpet er sterkt rabattert. Det bes om at beløpet innbetales til Advokatfirmaet Schjødt AS' klientkonto 8101 29 37733.

Vi finner grunn til å påpeke at Fylkeskommunen i tidligere korrespondanse ikke har vært fornøyd med detaljgraden av dokumenterte utgifter – dette til tross for at sakskostnader har vært dokumentert ned til hvert 15 min, ref tidligere oversendt timeliste. Detaljering utover dette, kan vi ikke se at det er behov eller hjemmel for å kreve.

4. AVSLUTTENDE BEMERKNINGER

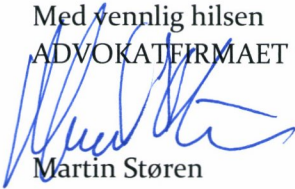
Avslutningsvis finner vi grunn til å påpeke at saken har pågått i uforholdsmessig lang tid, i strid med kravene til forsvarlig saksbehandling. Saken har i en årrekke vært en påkjenning for våre klienter, som nå ser seg nødt til å vurdere til rettslige skritt for å hindre foreldelse.

Fylkeskommunens og kommunens/Fylkesmannens tilnærming til saken og forsøk på ansvarsfraskrivelse er ikke i tråd med god forvaltningsskikk, og medfører svekket tillit til forvaltningen.

Basert på det ovennevnte, og tiden som allerede har medgått, håper vi på en snarlig avslutning på saken. Ved spørsmål kan undertegnende kontaktes.

Med vennlig hilsen

ADVOKATFIRMAET SCHJØDT AS

Martin Støren
advokat

mast@schjodt.no